

FÄRGSPRAKANDE SPELGLÄDJE

Dragspelsolon av Wetter

Nyckelharpa på uppgång

Går ni förbi stadsparken i Katrineholm i dag och tycker att där sjunger som av fiolsträngar — ja, då är det förmodligen ekot från spelmansstämman i lördags som lever kvar därinne i parken. För oj vad det spelades i drygt två timmars tid. På bänkar och gräsmattor satt och stod folk och fick en färgsprakande, spelglad upplevelse med musik inte bara på fiol utan också på nyckelharpa, dragspel, flöjt m. m. Dessutom fick man uppleva när en av Katrineholms egna deltagare i stämman, musikläraren och musikaliske mångsysslaren Folke Andersson, "dekorerades" med Södermanlands spelmansförbunds guldmärke.

Folkmusikens renässans är omvittnad och omtalad. Men likväl förundras man så smått varje gång det drar ihop sig till spelmansstämma. Där finns en entusiasm och en glädje som inom få andra musikarter. Gustaf Wetter bekände själv att han hyst tvivel om folkmusikens framtid när han 1925 var med och bildade Sörmlands spelmansförbund. Han befarade en mörk framtid där den här musiktypen skulle bli något musealt.

FÖRÄNDRAD BRUKSMUSIK

Jo, pyttisan. I dag är folkmusiken ett av de mest levande "museiföremål" vi har. Har obändigt kommit tillbaka men gjort det med delvis ny innebörd. Förre var det här i stor utsträckning en vardags- och bruksmusik. Den spelades i speciella sammanhang, hade sin speciella betydelse vare sig det nu hand-

lade om att ledsaga överlämnandet av gåvor till brudparet eller signalera till grannfäbodarna att en ko kommit bort.

I dag är det inte ofta det spelas skänklåtar på brölloppen. Och inte stod det några bortsprungna kor att upptäcka i stadsparken i lördags eftermiddag. Men, som sagt, oj vad där spelades...

Som sig bör inleddes övningarna med det sedvanliga allspelet. "Totalmobiliseringen" där alla spelmän hjälps åt att skicka upp tonerna i höjden och där melodierna kommer krumbuktande ur fiolerna.

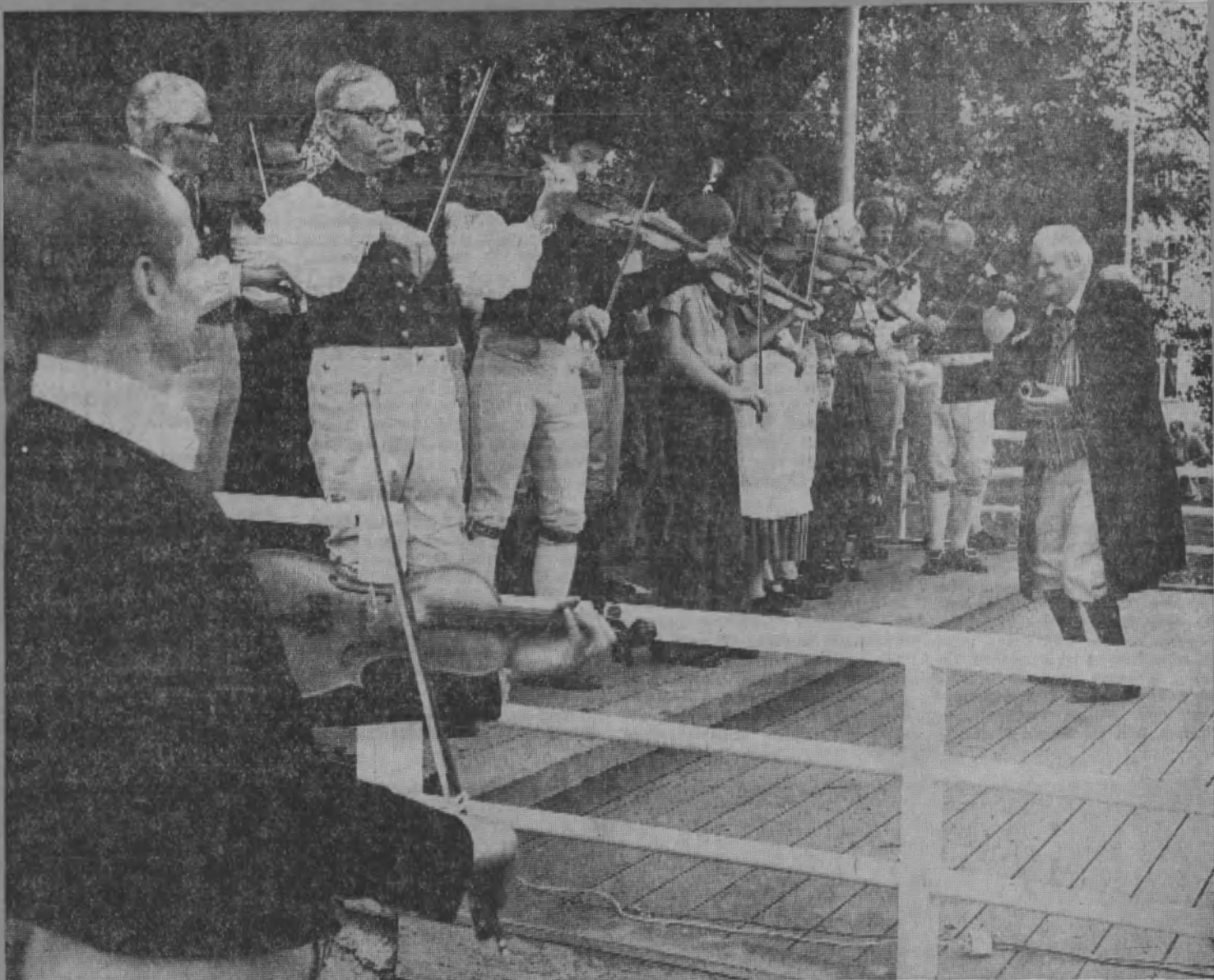
WETTER PÅ DRAGSPEL

Men sedan blev det också prov på andra färdigheter. Ensemblespel, solister. Och när det hela så smått började närma sig slutet, ja då drog Gustaf Wetter fram det gamla dragspelet som en gång varit hans fars, slog

sig ned på en stol vid mikrofonen och "rev av" ett par låtar under ljudligt taktstampande.

Dessförinnan hade publiken också fått stifta bekantskap med musik på nyckelharpa. Ett instrument som tydligen är på stark frammarsch. Som för den oinvigde ser otäckt svårspelat ut men som har en tilltalande klang. Och som ju dessutom har gamla anor här i landet även om det inte alls är så att instrumentet från början är så där specifikt uppländskt som många ansett. Att sedan Erik Sahlström, vår kanske mest välkände spelman på nyckelharpa, är upplänning är ju en annan sak.

Drygt två timmar spelades det alltså i stadsparken. Sedan var det tack och adjö för i år. Men vi vågar gissa att det är dags igen nästa år. För då firar spelmansförbundet 50 år. Och då lär det bli fart på fiolerna.

När fiolerna går varma och "stråktagle" krullar sig", då trivs Gustaf Wetter. Som här, när han leder allspelet vid spelmansstämman i lördags. I förgrunden till vänster spelmansförbundets ordförande Arne Blomberg. Foto: Henry Svensson.